A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2012. június 7.*

„Migráns munkavállalók szociális biztonsága — Alkalmazandó jog — Az Unió területén kívül, holland lobogó alatt közlekedő kotróhajón, hollandiai székhelyű munkáltató alkalmazásában álló, holland állampolgár munkavállaló — Más tagállam területén lévő lakóhely — Biztosítottá válás a holland szociális biztonsági rendszerben”

A C-106/11. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) a Bírósághoz 2011. március 3-án érkezett, 2011. február 11-i határozatával terjesztett elő az előtte

M. J. Bakker

és

a **Minister van Financiën**
között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: A. Prechal tanácselnök, K. Schiemann (előadó) és L. Bay Larsen bírák,

főtanácsnok: P. Cruz Villalón,

hivatalvezető: M.-A. Gaudissart egységvezető,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. március 1-jei tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– M. J. Bakker képviseletében H. Menger és V. J. de Groot belastingadviseurs,

– a holland kormány képviseletében C. Wissels és C. Schillemans, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében V. Kreuschitz és M. van Beek, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: holland.

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az 1999. február 8-i 307/1999/EK tanácsi rendelettel (HL L 38., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 335. o.) módosított 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel (HL 1997. L 28., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 3. o.) módosított és naprakésszé tett, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1408/71 rendelet) II. címének értelmezésére vonatkozik.

2 A kérelmet az M. J. Bakker és a Staatssecretaris van Financiën (pénzügyi államtitkár) közötti jogvita keretében terjesztették elő, melynek tárgya az M. J. Bakker kötelező holland társadalombiztosítási biztosítotti jogviszonya a 2004-es évet érintően.

Jogi háttér

Az 1408/71 rendelet

3 Az 1408/71 rendelet 1. cikkének a) pontjának i. alpontja értelmében a „munkavállaló” fogalmába tartozik minden olyan személy, „aki akár kötelezően, akár szabadon választható folytatólagos biztosítás keretében a munkavállalókra vagy önálló vállalkozókra vonatkozó szociális biztonsági rendszerek vagy a köztisztviselőkre vonatkozó különleges rendszer ágazataiba tartozó egy vagy több kockázattal szemben biztosított”.

4 E rendelet 2. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„E rendelet vonatkozik azokra a munkavállalókra vagy önálló vállalkozókra és diákokra, akik egy vagy több tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartoznak vagy tartoztak, és akik a tagállamok egyikének állampolgárai. [...]”

5 Az említett rendelet 13. cikke, amely „Az alkalmazandó jogszabályok meghatározása” című II. cím alá tartozik, a következőket írja elő:

„(1) A 14c. cikkre és a 14f. cikkre is figyelemmel, a rendelet hatálya alá tartozó személyekre csak egy tagállam jogszabályai alkalmazandóak. E jogszabályokat e cím rendelkezései szerint kell meghatározni.”

(2) A 14–17. cikk rendelkezéseire is figyelemmel:

[...]

c) egy tagállam lobogója alatt közlekedő hajó fedélzetén alkalmazott személy a lobogó szerinti tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik;

[...]”

A holland jog

6 Az öregségi nyugdíj általános rendszeréről szóló törvény (Algemene Ouderdomswet, 1956., 281. szám) a következőképpen rendelkezik:

„(1) A jelen rendelkezések értelmében biztosítottnak minősülnek:

a) azok a belföldi lakóhellyel rendelkező személyek, valamint

b) azok a belföldön lakóhellyel nem rendelkező és munkaviszony keretében Hollandiában végzett keresőtevékenység után jövedelemadó-fizetésre kötelezett személyek,

akik a 65. életévüket nem töltötték be.

[...]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

7 M. J. Bakker, aki holland állampolgár, a 2004-es év során Spanyolországban rendelkezett lakóhellyel, és holland lobogó alatt közlekedő kotróhajókon dolgozott munkavállalóként egy rotterdami (Hollandia) székhelyű vállalkozás alkalmazásában. Tevékenységét főként Kína és az Egyesült Arab Emírségek parti tengerein végezte. A kotróhajók be voltak jegyezve a holland tengerihajó-lajstromba.

8 M. J. Bakker kifogásolta a számára megküldött adómegállapító határozatban a 2004-es évre vonatkozóan jövedelemadó és társadalombiztosítási járulék címén Hollandiában megállapított összeget. Miután az e határozattal szemben benyújtott keresetet a Rechtbank te Breda elutasította, M. J. Bakker a Gerechtshof te ‘s-Hertogenboschhoz fordult, amely bíróság az első fokú határozatot helybenhagyta.

9 A Gerechtshof te ‘s-Hertogenbosch megállapította, hogy a 2004-es év vonatkozásában M. J. Bakkert a holland társadalombiztosítási rendszer keretében biztosítottnak lehetett tekinteni, annak ellenére, hogy tevékenységét az Európai Unió területén kívül végezte. Ez a bíróság az értékelését arra alapította, hogy az 1408/71 rendelet és különösen annak II. címe az érintettre a holland társadalombiztosítási jogszabályokat rendeli alkalmazni. Az említett bíróság többek közt megállapította, hogy M. J. Bakker a tevékenységét az említett rendelet 13. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében véve egy tagállam, azaz Hollandia lobogója alatt közlekedő tengeri hajókon végezte. Az a körülmény, hogy e hajók a kotrótevékenység végzése során az EU területén kívüli parti tengereken horgonyoznak, a Gerechtshof te ‘s-Hertogenbosch álláspontja szerint ezen mit sem változtat, mivel ezen utóbbi rendelkezés nem tartalmaz a hajó típusa vagy a tevékenysége végzésének hely szerinti korlátozást.

10 A felülvizsgálat iránti kérelmet elbíráló Hoge Raad der Nederlanden azonban azon az álláspontón van, hogy az 1408/71 rendelet II. címének a jelen ügyre való alkalmazhatóságát illetően ésszerű kételyek állnak fenn.

11 A Hoge Raad der Nederlanden álláspontja szerint a Gerechtshof te ‘s-Hertogenbosch jogosan állapította meg, hogy önmagában a holland jog tekintetében az érintett a 2004-es év vonatkozásában nem volt kötelezően biztosított a társadalombiztosítási rendszerben, hiszen ezen év során nem Hollandiában rendelkezett lakóhellyel, és ott nem is folytatott tevékenységet munkavállalóként. A kérdést előterjesztő bíróságban ugyanakkor kételyek merültek fel a Gerechtshof te ‘s-Hertogenbosch által alapul vett azon feltételezést illetően, amely szerint az érintett a 2004-es év vonatkozásában az 1408/71 rendelet személyi hatálya alá tartozott, amely lehetővé teszi az említett rendelet II. címének a helyzetére való alkalmazását.

12 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a „munkavállaló” fogalmának az 1408/71 rendelet 1. cikkének a) pontja szerinti meghatározása azt a követelményt támasztja, hogy az érintett akár kötelezően, akár szabadon választható folytatólagos biztosítás keretében egy vagy több – a rendeletben meghatározott – kockázattal szemben biztosított legyen. A kérdést előterjesztő bíróság azt a kérdést veti fel, hogy az M. J. Bakker helyzetében levő személyek, akik önmagában a nemzeti jogszabályokat figyelembe véve nem minősülnek kötelezően biztosítottnak amiatt, hogy nem rendelkeznek hollandiai lakóhellyel, az 1408/71 rendelet értelmében mégis minősülhetnek-e munkavállalónak azáltal, hogy az e rendelet II. címében foglalt, az alkalmazandó jog meghatározására vonatkozó szabályok e tagállam jogszabályainak az alkalmazását írják elő.

13 A Hoge Raad der Nederlanden álláspontja szerint az 1408/71 rendelet II. címe rendelkezései hatékony érvényesülésének a biztosítása érdekében e kérdésre igennel kell válaszolni.

14 A kérdést előterjesztő bíróság ugyanakkor azt a kérdést veti fel, hogy az, hogy az érintett a tevékenységét az EK 299. cikkben meghatározott területen kívül végezte, kizárja-e az 1408/71 rendelet II. címének az alkalmazhatóságát. E bíróság a Bíróság azon ítélkezési gyakorlatára hivatkozik, amely szerint a munkavállalók szabad mozgására vonatkozó uniós jogi rendelkezések az Unió területén kívül végzett tevékenységekre is alkalmazandók, ha a munkaviszony továbbra is kellően szorosan kötődik e területhez (a C-60/93. sz. Aldewereld-ügyben 1994. június 29-én hozott ítélet [EBHT 1994., I-2991. o.] 14. pontja). A kérdést előterjesztő bíróság relevánsnak tartja a 9/88. sz. Lopes da Veiga-ügyben 1989. szeptember 27-én hozott ítélet (EBHT 1989., 2989. o.) 17. pontját is, amely szintén egy tengerészt érintett, és amelyben a Bíróság megállapította, hogy az bír jelentőséggel, hogy az érintett munkaviszonya kellően szorosan kötődik-e Hollandia területéhez.

15 A kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy a 2004-es év során a Landelijk Instituut sociale verzekeringen (nemzeti társadalombiztosítási intézet) politikája keretében a munkavállalók társadalombiztosítása területén az 1408/71 rendelet volt alkalmazandó az érintett tengerészre, ha a tengerész az Unió vagy az EGT valamely tagállamának olyan állampolgára volt, aki ezen államok valamelyikében rendelkezik lakóhellyel, és olyan hajón dolgozott, amely nem a tagállamok valamelyikének lobogója alatt közlekedik, és az alkalmazhatóságnak önmagában az volt az alapja, hogy a munkáltató Hollandiában rendelkezett székhellyel.

16 Az említett politikának az a következménye, hogy a munkavállalói biztosítási rendszer végrehajtó szervei az M. J. Bakkerhez hasonló munkavállalókat kötelezően biztosítottakként kezelik, jóllehet azok a holland jogszabályok alapján nem tartoznak e biztosítottak körébe. A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy ugyanez a politika azonban nem képezheti a munkavállalói biztosítási rendszer javára fizetendő járulékok beszedésének jogalapját.

17 A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint az, hogy a munkavállalói biztosítási rendszer végrehajtó szerve az érintettet a gyakorlatban legalább részben a holland társadalombiztosítási rendszer biztosítottjának tekinti, és hogy az érintett ezáltal ténylegesen a biztosítás nyújtotta szociális védelmet élvez, a Hollandiához való kötődést erősítő körülményt képez. Ha azonban az Unió területéhez fűződő kapcsolat mértékének értékelése során nem lehet kiindulni a valamely tagállam társadalombiztosítási rendszerében fennálló tagságból, a kérdést előterjesztő bíróság azt kérdezi, hogy e tagság szükségszerű feltételét képezi-e az 1408/71 rendeletnek az Unió területén kívüli tevékenységekre való alkalmazhatóságának. A Bíróság ítélkezési gyakorlata (lásd a 300/84. sz. Van Roosmalen-ügyben 1986. október 23-án hozott ítéletet [EBHT 1986., 3097. o.], valamint a fent hivatkozott Lopes da Veiga- és Aldewereld-ügyekben hozott ítéleteket) e kérdést illetően nem ad felvilágosítást.

18 A Hoge Raad der Nederlandennek tehát arra kell választ adnia, hogy a jelen ügyben minden körülményre figyelemmel kellő mértékű kapcsolat áll-e fenn az Unió területével. A kérdést előterjesztő bíróság feltételezi, hogy ha az előtte folyamatban lévő ügyre az 1408/71 rendelet II. címe alkalmazandó, akkor az érintett személy az e rendelet 13. cikke (2) bekezdésének c) pontja alapján a holland jogszabályok hatálya alá tartozik.

19 E körülmények között a Hoge Raad der Nederlanden úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Alkalmazandók-e az […] 1408/71/EGK rendelet II. címének az alkalmazandó jogszabályokat meghatározó szabályai azzal a következménnyel, hogy alkalmazandó jogszabályokként a holland jogszabályok meghatározására kerül sor, és ennélfogva holland társadalombiztosítási járulékok szedhetők be a jelen ügyhöz hasonló esetben, amelyben egy holland állampolgársággal és spanyolországi lakóhellyel rendelkező munkavállaló tengerészként egy Hollandiában székhellyel

rendelkező munkáltató alkalmazásában áll, és munkáját az [Unió] területén kívül, holland lobogó alatt közlekedő kotróhajók fedélzetén végzi, jóllehet önmagában a holland nemzeti jogszabályok alapján nem tartozik a holland társadalombiztosítási rendszerhez, mivel nem Hollandiában rendelkezik lakóhellyel?

2) Mennyiben bír jelentőséggel e tekintetben az, hogy a holland társadalombiztosítási rendszer végrehajtása során olyan politikát követnek, amelynek értelmében a tengerészeket a társadalombiztosítás végrehajtó szerve a jelen ügyhöz hasonló esetben a közösségi jogra való hivatkozás mellett biztosítottaknak tekinti?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

20 Az előterjesztő bíróság az első kérdésével lényegében arra vár választ, hogy az 1408/71 rendelet 13. cikke (2) bekezdésének c) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha valamely tagállami jogszabályi rendelkezés az ezen állam szociális biztonsági rendszerében biztosítottak köréből kizárja az alapügy felpereséhez hasonló helyzetben levő személyt, aki e tagállam állampolgára, de nem e tagállamban rendelkezik lakóhellyel, viszont az említett tagállam lobogója alatt közlekedő, az Unió területén kívül üzemeltetett kotróhajón áll alkalmazásban.

21 Míg a holland kormány és a Bizottság úgy véli, hogy e kérdésre igennel kell válaszolni, M. J. Bakker ellenkező álláspontot van.

22 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az 1408/71 rendelet 13. cikke (2) bekezdésének c) pontja kifejezetten úgy rendelkezik, hogy a valamely tagállam lobogója alatt közlekedő hajó fedélzetén alkalmazott személy a lobogó szerinti tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik.

23 E rendelkezést alkalmazásában tehát az M. J. Bakkeréhez hasonló helyzetben lévő személy főszabály szerint a holland társadalombiztosítási jogszabályok hatálya alá tartozik, tekintettel arra, hogy az ilyen személy holland lobogó alatt közlekedő hajón végez keresőtevékenységet.

24 M. J. Bakker azonban két érvet terjesztett elő annak vitatása végett, hogy a helyzetére az 1408/71 rendelet 13. cikke (2) bekezdésének c) pontja alkalmazandó.

25 Elsőként az írásbeli észrevételeiben arra hivatkozott, hogy a kotróhajók, amelyeken keresőtevékenységét végzi, nem tartoznak az említett 13. cikk (2) bekezdése c) pontjának a hatálya alá.

26 Ennek az érvnek nem lehet helyt adni, mivel e rendelkezés nem ír elő semmilyen feltételt az érintett „hajó” típusára vonatkozóan. Ezenfelül a kérdést előterjesztő bíróság által kifejtettek szerint az említett kotróhajók lajstromozási okmánnyal rendelkeztek, és be voltak jegyezve a holland tengerihajó-lajstromba.

27 Másodszor a tárgyaláson M. J. Bakker előterjesztette azt az érvet, amely szerint az 1408/71 rendelet 13. cikke (2) bekezdésének c) pontja nem alkalmazható a helyzetére, mivel a kérdéses kotróhajók a tevékenységüket főként Kína és az Egyesült Arab Emírségek parti tengerén végezték. Márpedig az Egyesült Nemzetek Montego Bay-ben (Jamaika), 1982. december 10-én aláírt, 1994. november 16-án hatályba lépő, a Holland Királyság által 1996. június 28-án megerősített és az Európai Közösség nevében az 1998. március 23-i 98/392/EK tanácsi határozattal (HL L 179., 1. o; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 3. kötet, 262. o.) jóváhagyott Tengerjogi Egyezménye 2. cikkének (1) bekezdése értelmében a parti állam szuverenitása szárazföldi területén és belvizein túl kiterjed a parti tengerként

megjelölt szomszédos tengersávra. Következésképpen M. J. Bakker álláspontja szerint a kérdéses kotróhajókon végzett keresőtevékenység a parti állam joghatóságába tartozik, és nem a lobogó szerinti állam – nevezetesen a Holland Királyság – joghatóságába.

28 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy önmagában az a körülmény, hogy a munkavállaló a tevékenységét az Unió területén kívül gyakorolja, nem elég a munkavállalók szabad mozgására vonatkozó uniós szabályok alkalmazásából való kizáráshoz, ha a munkaviszony megőrzi az Unió területéhez való kellően szoros kötődését. Az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló esetben e kötődés abban a körülményben áll – amint azt a kérdést előterjesztő bíróság is megerősíti –, hogy M. J. Bakker egy Hollandiában lajstromozott hajón végez keresőtevékenységet egy e tagállamban székhellyel rendelkező vállalkozás számára (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Lopes da Veiga-ügyben hozott ítélet 17. pontját és a fent hivatkozott Aldewereld-ügyben hozott ítélet 14. pontját).

29 Ezenfelül sem a parti állam szuverenitásának a tiszteletben tartása, sem az ENSZ Tengerjogi Egyezménye nem követeli meg, hogy az M. J. Bakkeréhez hasonló helyzetben lévő munkavállaló elveszítse a lobogó szerinti tagállam által az 1408/71 rendelet szerint előírt szociális védettséget abban az esetben, ha e hajó egy e tagállamtól eltérő más állam parti tengerén található.

30 Következésképpen az M. J. Bakker által hivatkozott második érvnek nem lehet helyt adni.

31 A kérdést előterjesztő bíróság a maga részéről kétli az 1408/71 rendelet 13. cikke (2) bekezdése c) pontjának az alkalmazhatóságát, mivel M. J. Bakker nem tartozott a rendelet személyi hatálya alá, tekintettel arra, hogy nem kötelezően biztosított a holland általános társadalombiztosítási rendszerben, hiszen nem rendelkezik hollandiai lakóhellyel.

32 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az 1408/71 rendelet 13. cikke (2) bekezdése a) pontjának egyetlen célja a valamely tagállam lobogója alatt közlekedő hajó fedélzetén munkaviszony keretében tevékenységet végző személyek tekintetében alkalmazandó nemzeti szabályozás meghatározása. E rendelkezésnek ezért nem célja egy adott szociális biztonsági rendszerhez vagy e rendszer valamely ágához való csatlakozásra vonatkozó jog vagy kötelezettség létezésével kapcsolatos feltételek meghatározása. E feltételeket a tagállamok jogalkotói határozzák meg (lásd a C-347/10. sz. Salemink-ügyben 2012. január 17-én hozott ítélet 38. pontját).

33 Ugyanakkor, bár a tagállamok továbbra is megtartják a szociális biztonsági rendszereikbe való belépési feltételek kialakítására vonatkozó hatáskörüket, ennek gyakorlása során kötelesek tiszteletben tartani az uniós jogot. E feltételek különösen nem vezethetnek ahhoz, hogy a kérdéses nemzeti jogszabályok alkalmazási köréből kizárják azokat a személyeket, akik tekintetében az 1408/71 rendelet értelmében ezen jogszabályok alkalmazandók (lásd ebben az értelemben a C-2/89. sz. Kits van Heijningen ügyben 1990. május 3-án hozott ítélet [EBHT 1989., I-1755. o.] 20. pontját, valamint a fent hivatkozott Salemink-ügyben hozott ítélet 39. és 40. pontját).

34 Márpedig az 1408/71 rendelet 13. cikke (2) bekezdésének a) pontja kifejezetten akként rendelkezik, hogy a valamely tagállam lobogója alatt közlekedő hajón keresőtevékenységet végző személy e tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik. E rendelkezést nem tartanák tiszteletben, ha a munkavégzés helye szerinti tagállam jogszabályai által az ugyanezen jogszabályok által előírt kötelező biztosítási rendszerbe való felvételhez megkövetelt, lakóhelyre vonatkozó feltételre az említett 13. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett személyekkel szemben hivatkozni lehetne (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Kits van Heijningen ügyben hozott ítélet 21. pontját és a fent hivatkozott Salemink-ügyben hozott ítélet 41. pontját).

35 Következésképpen az 1408/71 rendelet 13. cikke (2) bekezdésének c) pontja azzal a hatással jár, hogy az e rendelkezésben említett személyekkel szemben nem lehet az alkalmazandó nemzeti jog azon szabályára hivatkozni, amely szerint az e jog által előírt szociális biztonsági rendszerben való biztosítottá válás feltétele az érintett tagállamban lévő lakóhely (a fent hivatkozott Kits van Heijningen ügyben hozott ítélet 22. pontja).

36 Az előzetes döntéshozatalra utaló végzésből kitűnik, hogy ezt a megközlítést *de facto* átvette a Landelijk Instituut sociale verzekeringen politikája, amely az M. J. Bakkeréhez hasonló helyzetben lévő személyeket biztosítottnak tekinti.

37 A fentiekre tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1408/71 rendelet 13. cikke (2) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha valamely tagállami jogszabályi rendelkezés az ezen állam szociális biztonsági rendszerében biztosítottak köréből kizárja az alapügy felpereséhez hasonló helyzetben lévő személyt, aki e tagállam állampolgára, de nem e tagállamban rendelkezik lakóhellyel, viszont az említett tagállam lobogója alatt közlekedő, az Unió területén kívül üzemeltetett kotróhajón áll alkalmazásban.

A második kérdésről

38 Az első kérdésre adott válaszra tekintettel a második kérdésre nem szükséges válaszolni.

A költségekről

39 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

Az 1999. február 8-i 307/1999/EK tanácsi rendelettel módosított 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel módosított és naprakésszé tett, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet 13. cikke (2) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha valamely tagállami jogszabályi rendelkezés az ezen állam szociális biztonsági rendszerében biztosítottak köréből kizárja az alapügy felpereséhez hasonló helyzetben levő személyt, aki e tagállam állampolgára, de nem e tagállamban rendelkezik lakóhellyel, viszont az említett tagállam lobogója alatt közlekedő, az Unió területén kívül üzemeltetett kotróhajón áll alkalmazásban.

Aláírások